

Hosszas előkészületek után február 19. napján került sor játékonysági felhívással egybekötött farsangi ünnepségünkre, amely két részből állt. 15 órától a kisebbeknek és szüleiknek készült tartalmas program. Kézműveskedés, játékos vetélkedő, tombola után a zenészek is a húrok közé csaptak, csodálatos élő népzene mellett egy táncos-pár vezette és tanította az erre fogékonyakat.

Mozgássérült gyermekeink képességeikhez igazodva csatlakoztak a játékokhoz, kézműveskedéshez, táncolókhöz, vagy a nézők seregét gyarapították. Közülük főleg a Pető intézet 4. csoportjának tagjai színesítették a társaságot. Sajnos többen, akik jelezték a részvételi szándékot betegség miatt kényszerültek távol lenni a rendezvénytől.

Számomra a legmeghatóbb az a történet volt, amikor a tombolán – milyen a véletlen szeszélye – Nórika, aki kerekesszékes kislány, egy ugrókötelet nyert. Az ilyenkor – sok esetben – kínos csend azonban elmaradt, többen nevetni kezdtek, és felajánlották Nórikának, hogy szívesen elcserélik vele nyereményét, majd vidáman ment tovább a sorsolás, és amikor vége lett, egy kislány lépett oda mosolyogva Nórikához.

- „Szia, nem cserélnéd el velem az ugróköteledet?” Azzal egy szép kis perselyt tartott Nórika elé. A csere hamarosan létrejött. Nóri anyukája, miközben kivitte őket a buszhoz, így beszélt erről:

- „Az volt a legcsodálatosabb, hogy a sok kedves egészséges gyerek között Nóri jól érezte magát, nem éreztem egy percig sem, hogy a többiek másként néznek rá.”

Azt hiszem erről szól a mi egész hivatásunk: szerető közeget teremteni a sérülteknek – az egészségesek között. És minél korábban, még fiatal – illetve gyermekkorban megéreztetni az egészségesekkel, hogyan viszonyuljanak nyíltan, őszintén és természetesen a sérült embertársaikhoz. Szerintem ez egy lépés az egészséges lelkű társadalomhoz, ahol a gyöngye és

elesett számíthat mások támogatására. Ezt jól szimbolizálja a KÖR, amelynek mindenki a része, és ahhoz, hogy teljes legyen, mindenkire szükség van. (a kép egy aranyos körjátékot ábrázol)

A bál második része a felnőtt korosztály számára tartogatott meglepetéseket. Kalóczkai Anita és Bata Reni szakácművészetét kiegészítette egy nagylelkű felajánlás: Kertész Ákos, akinek munkásságáról a <http://www.bakerystar.hu/rolunk.php> honlapon többet is megtudhattok, első felkérésre önzetlenül gondoskodott a gondoskodott a nélkülözhetetlen farsangi fánkról.

Rejtő Jenő kis jelenete – reményeim szerint – kellően megadta az alaphangot, amelyet tréfás vetélkedők, (lufiborotválás, gyertyaoltás vízzel töltött fecskendővel) valamint komoly irodalmi és műveltségi kérdések tarkítottak. Végül Lenkey Krisztián és Mariann tanított társastáncokat.

Tiszta szívből köszönöm mindenkinek a legfontosabbat: a **jelen-létet**, és a **rész-vételt**. Mindig rá tudok csodálkozni nyelvünk sokszínűségére, mélyértelműségére. Mert akik itt megjelentek, azok megérezhették: **itt, és most** segítenek, és ez az emberi **lét** egyik legfontosabb eleme. Ezen túl pedig **kivették** a **részüket** abból a munkából, abból a hivatásból, amelyre elköteleztük magunkat. Köszönjük a tettekben, és anyagiakban is megnyilvánult szolidaritást!

Végezetül hálás köszönettel tartozunk azoknak a kedves meghívottaknak, akik rajtuk kívül álló okból nem tudtak eljönni közénk ezen a szép estén, de lélekben velünk voltak, és nagylelkű adományukkal segítettek az Alapítvány céljait. Nyári integrációs táborunkban mindannyiukra emlékezni fogunk.

Még nem volt időnk minden számlát összegezni, de a farsangi rendezvény az első számítások szerint mintegy 30.000. Ft-os pozitív eredménnyel zárult. Köszönjük a Tüzér utcai Tagiskola intézményvezetőjének, Kovács Andrásnénak segítő hozzáállását, gondnok úr türelmét és kedvességét.

A jövőre nézve – főleg a felnőtt ifjúságtól – azt a tanácsot kaptuk, hogy erősítsük a „zenei” vonalat, több, tüzezebb zenével, és kissé minőségibb hangzással. Ígérhetem, hogy akik jövőre velünk tartanak, nem fognak csalódní ebben a tekintetben sem, főleg, mivel elhatároztuk, hogy önkéntes fiataljainknak pár órában szalontáncanfolyamot tartunk a bál előtti időszakban.

Ezzel a lelkesedéssel várunk jövőre is minden kedves érdeklődőt.

Budapest, 2011. február 20.

Dr Szolnoki János

A fánk utóélete

Mivel a betegségek miatt kevesebb lett a létszám, kb. 30-40 fánk megmaradt, a mozgássérült gyerekek legnagyobb örömeire!! Hétfőn ugyanis valamennyit bevittük a Pető Intézetbe, ahol a fülig lekváros kisgyermek boldogan „tüntették el” a maradékot. Fényképek a következő oldalon.

